

חלום

סיפור וציור אזיטה ארטה

מפרסית - יוסי מוהבן

כשמהאן פתחה עיניה היא מצאה עצמה
בפארק שלא מזמן יצאה ממנו. באי אמון
הביטה סביב. הפארק היה אותו פארק,
אבל כל ידידיה היו לבושים בגדי אבל ובכו.
במקום שיג ושיח ביניהם רק קול הנהי
נשמע.

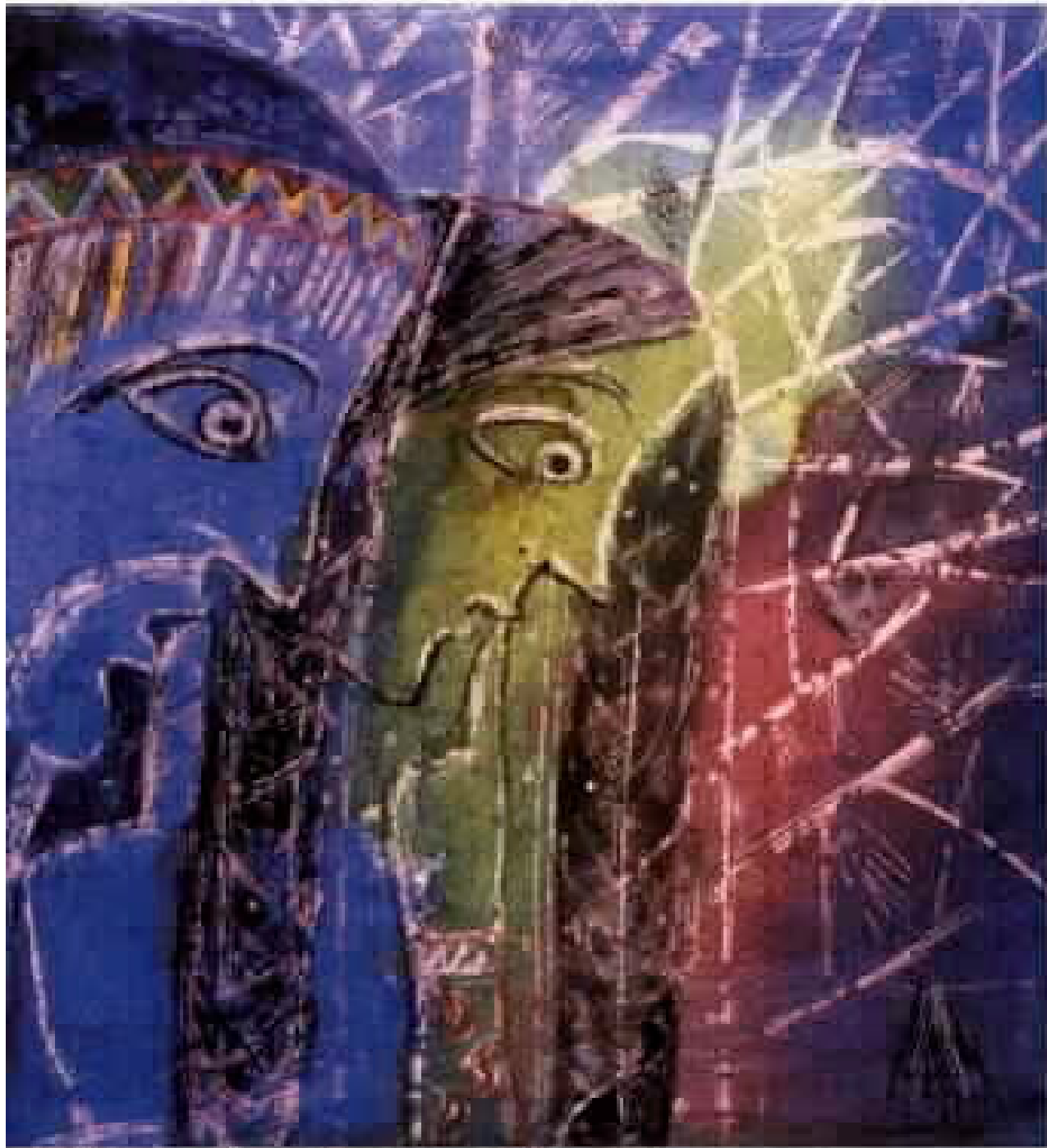
מהאן קמה והלכה לידידיה. הם שמחו מאוד
לראות אותה ושאלו איך ומדוע נעלמה.
מהאן הודתה לאל שהציל אותה מסכנות
ונתן לה לחזור לעירה ולביתה.
והנה מה סיפרה לידידייה:

בחצות הלילה, כשכולם היו שמחים
ומקשיבים למוזיקה רגועה, הגיע איש זר
לשער הגן שקרא בשמי. הלכתי אליו לשער
הגן, והוא סיפר: "מהאן, בידי נמצא כסף רב
שעשית בעיסקה, אוכל לתת לך אותו אם
תבואי איתי."

לא סיפרתי לאיש והלכתי אחרי הזר. הלכנו
זמן רב מאוד. בסוף השמים התבהרו
והשמש זרחה. ואז הרגשתי שהאיש נעלם
ואני לבדי.

מצאתי את עצמי במדבר ללא מים ועשב,
ולא ראיתי כלום. עייפה ועצובה נפלתי על
הארץ והתעלפתי.

כששוב פתחתי את עיני השמש כבר זרחה
חזק. קמתי והתחלתי ללכת. הלכתי כך,
צמאה ורעבה עד בואו הלילה ואז עייפה
וגלמודה נפלתי שוב על הארץ ללא הכרה.
אינני יודעת כמה זמן עבר. עברו לידי אישה
וגבר עם חבילות עצים והם שאלו איך
ובאיזה דרך הגעתי למקום, ולמה ישנתי ליד
המערה.

סיפרתי להם כל מה שעבר עלי וחוטב
העצים אמר "הגבר שהלכת אתו אליו נקרא
שד המדבר. הוא ניסה לרמות אותך. בואי
לביתנו ללון ומוקדם בבוקר תלכי לעיר.

שמחתי על ההזמנה והלכתי עם שניהם.
הדרך הייתה ארוכה וכשסובבתי ראשי, גם
הם נעלמו ושוב הייתי לבדי. הפעם החלטתי
שלא אשמע לאף אחד, אלך לבד עד שאגיע
העירה. מחשבות על הכל שקרה לי הטרידו
אותי. פתאום שמעתי קול שעטת סוס.
התקרב אלי רוכב וגם הוא שאל "איך
ובאיזה דרך הגעת לחבל ארץ זו? תסבירי
לי מיד כי אחרת אהרוג אותך."
שוב סיפרתי הכל שעבר עלי והרוכב אמר
"אלה היו שדים מסוכנים. תודי לאלוהים
שניצלת מידיהם. תעלי על הסוס ואחזיר
אותך לעירך ומקום מגוריך."

שמחתי על דבריו, עליתי על הסוס ודהרנו
עד שהגענו למדשאה ירוקה ומלאת פרחים.
אלא שאז ראיתי לפני שדים מכוערים
ומפחידים שזעקו בקולות מפחידים ודפקו
ברגליהם בקרקע כשהסתכלתי על הסוס
ראיתי במקומו חיה עם שבעה ראשים שגם
היא רקעה באדמה ברגליה, ונערה בקולי
קולות. מרוב אימה אבדתי את הכרתי
ונפלתי ארצה. כשהכרתי שבה אלי שנית
מצאתי עצמי שוב לבדי, במדבר החם ללא
מים וירק.

התחלתי לרוץ מפחד, מאוד רציתי למצוא
מקום מבטחים ולנוח קצת, אבל המדבר
היה מלא בחיות לא היה מצאתי מקום
למנוחה ושקט. הלכתי הלאה ואז שראיתי
בור בדרכי. כדי לברוח מהחום הלוחט
נכנסתי לבור זה. היה זה מקום מקלט שקט
וקריר. שמחתי מאוד ונשכבתי בתחתית.
אבל אז עיני גילו אור חלוש מהבהב
בתחתית הבור דרך חור קטן.
הסתכלתי שם ומול עיני השתרע גן ירוק
ומטופח. התחלתי להרחיב את הפתח עד
שיכולתי להיכנס לגן.

הייתי מאוד רעבה. ראיתי את עצי הפרי,
פגשתי גנן ובקשתי ממנו רשות לאכול
מהפירות. התחלתי לאכול פירות ושוב
סיפרתי את מה שעבר עלי. הגנן הזקן אמר
"אני שמח שניצלת מידי השדים. את יכולה
להישאר פה לתמיד. אני מאמץ אותך כאחת
מילדי."

והזקן הוסיף "רק בתנאי אחד והוא שאת
הלילה תבלי על אחד העצים עד הבוקר ולא
תגיבי כלל על מה שתראי ותשמעי."

עליתי על העץ הגבוה ביותר בכל הגן.
בחצות הלילה הופיע אור חלשלוש
ממרחקים. לאט לאט האור התקרב יותר
ויותר. ילדות יפות עם נרות בידיים עשו
מעגל מסביב לעץ וקראו לי שארד אליהן.
שכחתי את הבטחתי, ירדתי מהעץ ויחד עם
הבנות התחלתי להלום ברגלים ולמחוא
כפיים.
רקדתי ליד הבת היפה יותר של הקבוצה,
אבל כשהסתכלתי פעם עליה ראיתי
שפרצוף שלה נעשה מפחיד. מפחד
התעלפתי פעם נוספת.

כשחזרה אלי הכרתי מצאתי עצמי שוב לבדי
במדבר חם ולוהט. ואז התחלתי להתפלל
עד ששליח האל הגיע אלי ואמר
"תסגרי העיניים ותני לי יד, כי אלוהים שלח
אותי לעזור."
כשפתחתי העיניים שוב ראיתי עצמי ביניכם.